

Sygn. akt VI U 2615/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 17 sierpnia 2016 r., znak: (...)

w sprawie: W. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. K. prawo do emerytury od dnia (...)r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,
- 3) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt VIU 2615/16

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 sierpnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu W. K. prawa do emerytury na podstawie artykułu 184 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy uznał, że ubezpieczony nie legitymuje się przynajmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach. Od tego orzeczenia organu rentowego odwołał się ubezpieczony twierdząc, że pracował, co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach. Wskazał okres pracy w (...) Fabryce (...) a w toku postępowania wniósł także o zaliczenie, jako okresu pracy w szczególnych warunkach okresu od 12 sierpnia 85, od 12 grudnia 82 roku do 30 czerwca 85 roku w Stoczni imienia (...) (...) w G.. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko i dotychczasową argumentację. Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony 60 lat ukończył (...), wniosek o emeryturę złożył 25 lipca 2016 roku. Legitymował się okresem 27 lat, jednego miesiąca i 19 dni stażu ubezpieczeniowego. Sporną w istocie sprawą było to czy pracował w warunkach szczególnych. I w tym zakresie Sąd Okręgowy na podstawie zeznań świadków A. J., M. S., zeznań ubezpieczonego oraz dokumentów znajdujących się w aktach osobowych prowadzonych przez Stocznnię imienia(...) (...) w G. oraz (...) Fabrykę (...) ustalił, że ubezpieczony pracował najpierw w Stoczni imienia

(...) (...), po okresie nauki zawierając od 1 września 74 umowę o pracę, w której określono stanowisko ubezpieczonego, jako monter ślusarskiego wyposażenia okrętowego. Pracował do 25 kwietnia 77 roku z przerwą na wykonywanie służby wojskowej, która zakończyła się 11 kwietnia 79 roku i od 15 maja 79 został zatrudniony na nowo na tym samym stanowisku pracując do 30 czerwca 1985 roku. W tym okresie ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu, jako monter ślusarskiego wyposażenia okrętowego i w większości wykonywał a właściwie głównie wykonywał czynności spawania, jakkolwiek nie miał jeszcze formalnych uprawnień do spawania. Niemniej jednak czynności te mieściły się w opisie czynności znajdujących się w punkcie 90 pozycji Działu III załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 83 roku, bo były to niewątpliwie prace wykonywane bezpośrednio przy budowie statków na stanowiskach znajdujących się w przypadku powoda przy nadbrzeżach i na statkach. Ubezpieczony po okresie zatrudnienia w Stoczni imienia (...) (...) zatrudnił się w (...) Fabryce (...) 12 sierpnia 85 roku, a już wcześniej, bo w maju 82 roku wystawiono ubezpieczonemu jeszcze w trakcie tego zatrudnienia w Stoczni książeczkę spawacza, bo drugi okres zatrudnienia, o który ubezpieczony wnosił to był właśnie okres od 12 grudnia 82 do 30 czerwca 85 kiedy ubezpieczony wykonywał dokładnie te same czynności jak w pierwszym okresie zatrudnienia jakkolwiek w tym okresie formalnie już posiadał uprawnienia spawacza i te czynności spawacza wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy spawając elektrycznie i gazowo. A więc były to czynności z Działu XIV pozycja 12 załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 83. Natomiast drugi okres zatrudnienia to okres w (...) Fabryce (...) od 12 sierpnia 85, który trwał ponad rok 98. Ale Sąd analizował okres do 31 grudnia 98 roku i wtedy ubezpieczony, jak wynika zarówno z umowy o pracę, jak i świadectwa pracy był zatrudniony, jako spawacz i czynności spawacza wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W obu okresach zatrudnienia ubezpieczony nie korzystał z urlopów bezpłatnych, pobierał też dodatki za pracę w szczególnych warunkach. Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił tak jak powiedziała na podstawie zeznań świadków, ubezpieczonego i dokumentów w aktach osobowych. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i zeznaniom ubezpieczonego, bo były one zgodne, uzupełniały się wzajemnie i znajdowały też potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych. Dlatego Sąd następnie dokonał oceny tego stanu faktycznego w aspekcie brzmienia przepisów Ustawy emerytalnej, a w szczególności jej artykułu 184 oraz przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 83 w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, które to przepisy wymagają w odniesieniu do tej spornej okoliczności, bo kwestii pozostałych organ rentowy nie kwestionował, staż ubezpieczony miał wymagany. A więc te przepisy wymagają, aby praca w szczególnych warunkach wykonywana była, co najmniej 15 lat. I w przypadku ubezpieczonego ten warunek został spełniony, bowiem ubezpieczony taką pracę łącznie wykonywał w Stoczni imienia (...) (...) oraz w (...) Fabryce (...). W stoczni imienia (...) (...) od 12 sierpnia 82 ewidentnie pracował z uprawnieniami spawacza, jako spawacz do końca zatrudnienia. Wcześniej zaś pracował, jako monter tego urządzenia wyposażenia okrętowego, monter ślusarskiego wyposażenia okrętowego, a więc również i okres od 1 września 74 do 25 kwietnia 77 i 15 maja 79 do 30 czerwca 85 należy zaliczyć na podstawie zarówno Działu III punkt 90 załącznika A, jak i Działu XIV pozycja 12 załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów. Natomiast okres pracy w (...) Fabryce (...) to cały okres, o którym mowa w Dziale XIV pozycja 12, a więc okres pracy spawacza. Nie ulega wątpliwości, że praca ubezpieczonego wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Jakkolwiek te okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach powinny być potwierdzone świadectwami pracy w szczególnych warunkach, a tutaj nie ma formalnego poprawnie świadectwa pracy, za jeden okres nie ma go w ogóle, a za drugi jest z pełnymi..., z pewnymi uchybieniami to zgodnie z przepisami artykułu 472 i 473 kpc przed Sądem nie obowiązują ograniczenia dowodowe, które wiążą organ rentowy w rozpoznawaniu wniosków ubezpieczonych. Sąd przeprowadził dowody z dokumentów i dowody z przesłuchania świadków. I w związku z tym na tej podstawie ustalił stan faktyczny, który we wnioskach prowadził do uznania, iż ubezpieczony spełnia warunki do uzyskania prawa do emerytury. Mając to na względzie Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury od pierwszego dnia miesiąca, w którym został złożony wniosek, albowiem w miesiącu wcześniejszym pan skończył wymagany wiek. W punkcie drugim Sąd stwierdził na podstawie artykułu czte..., 118 ustęp 1A Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, że organ nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, bowiem tylko Sąd mógł przeprowadzić postępowanie dowodowe. Organ rentowy nie mógł tego zrobić, a niezbędnych dokumentów, a organ pracuje tylko na dokumentach organ rentowy po prostu nie miał. Co oznacza, że jeżeli ten wyrok się uprawomocni to pan nie będzie miał prawa do spłaty tej emerytury wraz z

odsetkami. W punkcie trzecim zaś Sąd orzekł o kosztach zastępstwa prawnego przyjmując na podstawie artykułu 98 oraz przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku stawkę obowiązującą w dacie składania odwołania, była to stawka stosunkowo wysoka w porównaniu do obowiązującej obecnie i tej sprzed zmiany 360 złotych i uznał Sąd, że jest to stawka właściwa do oceny nakładu pracy pełnomocnika, dlatego nie uwzględnił tego wniosku o podwójną stawkę maksymalną.